

ÎNCHEIERE

27 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „S.B. – Fainex”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Cooperativei de Producție „Auto-Rapid” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „S.B. - Fainex” și Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 312 cu privire la declararea nulității contractului de investiții, încasarea sumei investiției, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „S.B. - Fainex” și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 iulie 2016, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 14 februarie 2013, Constantin Seredneac a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „S.B. - Fainex” și Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 312 cu privire la declararea nulității contractului de investiții, încasarea sumei investiției, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că prin contractul de investiții nr. 1/p din 1 decembrie 2010, încheiat între Constantin Seredneac (beneficiar), „S.B. - Fainex” (antreprenor) și CCL nr. 312 (executor), executorul în parteneriat cu antreprenorul, și-au asumat obligațiunea să execute lucrări suplimentare de amenajare a teritoriului complexului locativ în sector amenajat, pentru organizarea unei parcări auto conform proiectului de execuție „Amenajarea parcarilor adăugătoare la blocurile locative cu obiective de menire social-culturale din str. Ceucari” și schemei de amenajare, predând în folosința beneficiarului loturile 25, 26, 27, 28, 29, pe un termen nedeterminat și cu titlu gratuit de folosire, ultimul (beneficiarul) având obligația să achite antreprenorului 75000 lei, însă ulterior părțile au convenit la 4 loturi și suma de 60000 lei, conform pct. 2.1, 2.2 și 3.1 din contract.

Afirmă că, conform prevederilor contractului sus-numit, pct. 2.3 din contract, transmiterea parcării se efectuează în baza actului de primire-predare, nu mai târziu de 31 mai 2011, iar conform prevederilor pct. 3.2 din contract din momentul semnării actului de primire-predare a parcării, beneficiarul devine responsabil de sectorul amenajat (parcare) cu obligațiunea de achitare a serviciilor de întreținere, conform facturilor înaintate de executor.

Indică că Constantin Seredneac a transmis antreprenorului suma de 60000 lei, ceea ce se confirmă prin chitanțele din 3 decembrie 2010, 3 ianuarie 2011 și 7 februarie 2011, eliberate de SRL „S.B. - Fainex”, însă, parcare nici până în prezent nu a fost transmisă beneficiarului, actul de primire-predare nu a fost prezentat lui Constantin Seredneac spre semnătură, schema de amenajare la contract nu a fost anexată.

Cu atât mai mult, s-a depistat că la încheierea contractului antreprenorul SRL „S.B. - Fainex” și executorul CCL nr. 312 au dus în eroare beneficiarul, obligându-se să transmită lui Constantin Seredneac în drept de folosință pe un termen nedeterminat și cu titlu gratuit ceea ce nu le aparținea, adică la încheierea contractului a fost încălcată o normă imperativă a legislației civile, și anume art. 206 Cod civil, astfel contractul nr. 1/p din 1 decembrie 2010 fiind lovit de nulitate absolută, conform art. 220 alin. (1), (2) și art. 206 alin. (1), (2) Cod civil.

În continuare relatează că conform datelor din Registrul bunurilor imobile, terenul nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de 9500 m. p., unde antreprenorul și executorul au planificat să organizeze și să predea beneficiarului așa numita „parcare”, încasând de la Constantin Seredneac suma de 60000 lei, aparține administrației publice locale Primăria mun. Chișinău, dat în folosință R.P.S. „Scut” (solicitant), pentru construcția a 7 blocuri locative.

Subliniază că terenul unde antreprenorul și executorul au „organizat și amenajat așa numita parcare”, constituie teren aferent blocurilor locative, destinat deservirii clădirilor și necesităților comune a locatarilor din aceste blocuri.

Remarcă că conform contractului de antrepriză, încheiat între CCL nr. 312 și SRL „S.B. - Fainex”, ultimul și-a asumat obligațiunea să construiască blocurile locative sus-numite conform Planului general și să amenajeze teritoriul conform planului de amenajare a teritoriului și proiectelor de execuție, iar CCL nr. 312 plătind suma convenită pentru lucrările efectuate din surse bănești acumulate de la investitori, inclusiv de la Constantin Seredneac.

Astfel, consideră că SRL „S.B. - Fainex”, pentru lucrările de amenajare a teritoriului aferent blocurilor locative, efectuate conform contractului de antrepriză încheiat cu SRL „S.B. - Fainex” și CCL nr.312, a încasat bani de două ori, de la CCL nr. 312 și de la beneficiarii așa numitei „parcări”.

Menționează că antreprenorul și executorul nu au prezentat beneficiarului Proiectul de execuție „Amenajarea parcărilor adăugătoare la blocurile locative cu obiective de menire social-culturale din str. Ceucari”, schema de amenajare, oarecare act al administrației publice locale de atribuire a terenului pentru organizarea parcărilor, contrar pct. 6 și 7 al Regulamentului cu privire la vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1428 din 16 decembrie 2008.

Insistă că atribuirea și vânzarea terenurilor aferente blocurilor locative ține de competența proprietarului, în cazul dedus judecății a administrației publice

locale, Consiliului municipal Chișinău. La fel și orice lucrări de construcții și amenajare a terenurilor sus-numite se vor efectua cu acordul proprietarului și autorizația administrației publice locale.

Relevă că o altă porțiune de teren, unde antreprenorul pretinde că a efectuat lucrări de amenajare a parcării se află sub hotarele lotului atribuit pentru construcția complexului locativ, constituie loc public, teren adiacent străzii Ceucari și trotuarului de pe aceasta stradă, iar antreprenorul SRL „S.B. - Fainex” și executorul CCL nr. 312 nu dețin autorizația administrației publice locale la organizarea unei asemenea parcări, autorizația de atribuire a acestei porțiuni de teren în drept de proprietate sau de folosință.

În așa circumstanțe, consideră că la încheierea contractului de investiții nr. 1/p din 1 decembrie 2010 a fost încălcat un principiu de drept potrivit căruia nimeni nu se poate obliga valabil la ceva ce nu are, astfel contractul încheiat fiind lovit de nulitate absolută în temeiul art. 219 Cod civil.

A mai menționat că adresările către antreprenorul SRL „S.B. - „Fainex” cu privire la restituirea sumei achitate au rămas fără soluționare.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 14, 610 alin. (2), 619 alin. (1), 585 Cod civil.

Solicită admiterea acțiunii, declararea nulității contractului de investiții nr. 1/p din 1 decembrie 2010 încheiat între Constantin Seredneac, SRL „S.B. - Fainex” și CCL nr. 312, încasarea de la SRL „S.B. - Fainex” în beneficiul CP „Auto-Rapid” suma de 60000 lei cu titlu de restituire a datoriei debitoriale, 14000 lei cu titlu de dobândă de întârziere, în total suma de 74000 lei, precum și cheltuielile de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 17 iunie 2014 reclamantul Constantin Seredneac a fost înlocuit cu succesorul lui în drepturi CP „Auto-Rapid” (f.d.76).

La 24 iulie 2014, CP „Auto-Rapid” a depus cerere de concretizare a pretențiilor, invocând de fapt aceleași circumstanțe ca și în cererea de chemare în judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 11 iulie 2016 acțiunea a fost admisă parțial.

A fost declarat nul contractul de investiții nr. 1/p din 1 decembrie 2010 încheiat între CCL nr. 312, SRL „S.B. - Fainex” și Constantin Seredneac cu privire la investirea capitalului în amenajarea parcarilor.

A fost încasat de la SRL „S.B. - Fainex” în beneficiul CP „Auto-Rapid” suma de 60000 lei cu titlu de restituire a investiției introduse conform contractului de investiții nr. 1/p din 01 decembrie 2010 și a cheltuielilor de judecată care includ taxa de stat în sumă de 1800 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2000 lei, în total suma de 63800 lei.

În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017 a fost respins apelul declarat de SRL „S.B. - Fainex” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 15 septembrie 2017, SRL „S.B. - Fainex” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei

instanțe cu restituirea cauzei spre rejudecare sau emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ilegale și neîntemeiate.

Menționează că prima instanță și instanța de apel au dat o apreciere arbitrară probelor administrate la dosar și greșit au concluzionat că Constantin Seredneac a achitat, însă până la momentul actual nu a fost transmisă schema de amenajare și spațiul amenajat prin act de primire-predare, or, contractul semnat cu Constantin Seredneac este de fapt o continuitate a contractului de antrepriză nr. 2 din 18 februarie 2005 semnat între SRL „S.B. - Fainex” în calitate de antreprenor și CCL nr. 312 în calitate de beneficiar.

Relevă că lucrările de amenajare a parcarilor auto adăugătoare au fost efectuate de SRL „S.B. - Fainex” în baza contractului contestat și în baza proiectului de execuție privind amenajarea parcarilor auto la blocurile locative cu obiectiv de menire social-culturale din str. Ceucari, beneficiar a căruia fiind RPS Scut și CCL nr. 312, care a fost avizat de Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Primăriei mun. Chișinău.

Indică că după recepționarea lucrărilor de către CCL nr. 312, ultimul avea obligația să transmită prin act de primire-predare lui Constantin Seredneac teritoriul amenajat în continuare parcări auto. Astfel, în cazul dat pretenții urmau a fi înaintate către CCL nr. 312 și nu către SRL „S.B. - Fainex”, deoarece ultima și-a onorat obligațiile contractuale.

Mai menționează că pricina civilă a fost examinată cu încălcarea competenței jurisdicționale, deoarece reieșind din prevederile art. 38 alin. (2) și art. 40 alin. (1) CPC și obiectul litigiului, competența excepțională de examinare a acestui litigiu iar reveni Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana.

La 1 decembrie 2017 și 6 decembrie 2017, CP „Auto-Rapid” și respectiv CCL nr. 312 au depus referințe, prin care au solicitat respingerea recursului declarat de către SRL „S.B. - Fainex”.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 4 septembrie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 68 vol. II), careva date despre recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele

indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „S.B. - Fainex” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către SRL „S.B. - Fainex”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „S.B. - Fainex” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „S.B. - Fainex” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță